

Katholische Kirche Kärnten
KATOLIŠKA CERKEV KOROŠKA

Benediktova pot

Od samostana do samostana

8.-11. etapa

MIT UNTERSTÜTZUNG VON BUND, LAND UND EUROPÄISCHER UNION

Europäischer Landwirtschaftsfonds
für die Entwicklung des ländlichen
Raums: Hier investieren Europa in
den ländlichen Gebieten.

KÄRNTEN

Lebensministerium.at

Koroško pokriva gosta mreža romarskih poti, ki se razprostirajo na vse strani neba. Mreža, ki se je v zadnjih letih močno razširila, povezuje pomembne romarske cerkve in ustanove, hkrati pa je povezava do glavnih evropskih romarskih poti. Benediktova pot, ki vodi iz Spitala am Phyrn do Gornjega Grada v Sloveniji, je usmerjena s severa na jug. Enako usmerjena je tudi pot »Der Weg des Buches«, ki sledi starim sledovom tihotapcev biblij in skrivnih protestantov, in poteka iz Passaua do Zagorič (Agoritschach). Romarska pot svete Heme je sestavljena iz mreže poti, ki so speljane v obliki zvezde, in ki nas pripeljejo do Krke (Gurk). Romarska pot svete Heme (Hemmapilgerweg); Jakobova pot (Jakobsweg); Marijina romarska pot (Marienpilgerweg) vse potekajo z vzhoda proti zahodu in so razpredene po celotni zvezni deželi.

Pobudniki za ustanovitev teh romarskih poti so se leta 2011 združili v delovno skupnost, ki se ukvarja z romanjem na Koroškem (Kärnten) in se imenuje »ARGE Pilgern in Kärnten«. Postavili so si za cilj, da bi si s turističnimi društvi in s podjetjem »Kärnten Werbung« izmenjavali izkušnje, povečali ponudbo v zvezi z romanjem in skupno oblikovali enotne standarde. Vodilno vlogo ima pri tem romarska pisarna pri krški škofiji (Pilgerbüro der Diözese Gurk). Delovna skupnost je seveda vedno odprta za nadaljnje pobude na tem področju.

Kontaktne podatke:

ARGE Pilgern in Kärnten
Tarviser Straße 30, 9020 Celovec ob Vrbskem
jezeru/Klagenfurt a. Ws.
Tel.: +43 (0) 463/ 5877-2115
E-naslov: pilgern@kath-kirche-kaernten.at

Sveti Benedikt iz Nursije

Ustanovitelj reda benediktincev

Benedikt iz Nursije je oče menišтва na zahodu in zavetnik Evrope. Rojen je bil leta 480 v Nursiji, približno sto kilometrov severovzhodno od Rima. Njegovi starši so bili premožni in so poslali sina v Rim, da bi študiral. Ker je hotel biti vseč »le Bogu samemu«, pa se je umaknil in nekaj časa živel v skupnosti asketov v kraju Enfide. Benedikt se je šele polagoma ločil od svoje preteklosti in od ljudi, ki so mu bili blizu ter se umaknil kot samotar v pusto naravo v kraju Subiaco. Poskus, da bi deloval kot opat v samostanu Vicovaro, ni uspel. Vrnil se je v svojo votlino v kraju Subiaco. Kmalu so se ob njem zbirali preprosti ljudje, pastirji iz okolice, ki so hoteli z njim živeti. Poskus, da bi ostali na tem kraju, pa ni uspel. Tako so Benedikt in njegovi menihi potegnili okoli leta 529 na Monte Cassino in zgradili samostan. Tam je med 540 in 560 spisal svoje redovno pravilo, »ki se odlikuje po milini in zmernosti«. Umrl je okoli leta 560 in bil pokopan v svojem samostanu na Monte Cassino. Za lik Benedikta je značilno, da je bil človek na poti. Kakor mnogi njegovi sodobniki, je bil tudi on popotnik. Toda njegova pot je drugačna: Njegova hoja ni beg in njegov cilj, iskati Boga. Da mu je večkrat spodletelo ni občutil kot poraz, temveč kot namig na neko drugo pot, ki jo odlikuje globlja verska ravan. Ta pot je obenem tudi način življenja.

Molitev z nogami

Romanje je, če citiramo W. Sotilla, »molitev z nogami«. Že nekaj desetletij so romanja spet bolj priljubljena in vsebujejo vse več vidikov: odtrgati se od vsakdanjega stresa, osrediniti telo, duh in dušo na en edini cilj in romanje videti kot prošnjo, zahvalo ali veroizpoved. Romarja intenzivno doživljanje narave ob hoji in dejstvo, da v skupini izkusi napor in molitev, približata osnovnemu vprašanju o

lastni eksistenci in s tem tudi Bogu.

Leta 2009, ob 200-letnici ponovne naselitve menihov v samostan Št. Pavel (Benediktinerstift St. Paul), sem si želel ustanoviti romarsko pot iz Spitala am Pyhrn do Št. Pavla (St. Paul). Svojo idejo sem uresničil v sodelovanju s samostanom (z dekanom p. Siegfriedom Stattmannom) ter romarsko pisarno pri krški škofiji, ki se imenuje »Referat Pilgern & Reisen der Diözese Gurk-Klagenfurt«.

Nekdanji kanoniški samostan Spital am Pyhrn je bil izhodišče tistih benediktinskih menihov, ki so se leta 1809 ponovno naselili v samostan Št. Pavel (St. Paul), ki ga je cesar Jožef II. poprej zaprl. Benediktinski menihi so iz samostana naredili duhovno in kulturno središče na obmejnem območju med Koroško in Slovenijo.

Benediktova pot povezuje tri zvezne dežele (Zgornjo Avstrijo/Oberösterreich, Štajersko/Steiermark in Koroško/Kärnten) ter tri benediktinska središča – Admont, Seckau in Št. Pavel (St. Paul).

Pokroviteljstvo za projekt so prevzeli krški škof dr. Alois Schwarz (Celovec/Klagenfurt), dr. Ludwig Schwarz (Linz) in dr. Egon Kapellari (Gradec/Graz) ter deželni glavarji dr. Josef Pühringer (Zgornja Avstrija/Oberösterreich), Franz Voves (Štajerska/Steiermark) in Gerhard Dörfler (Koroška/Kärnten), poleg tega pa tudi še opati iz Admonta, Seckaua in Št. Pavla (St. Paul).

Leta 2011 se je Benediktova pot podaljšala v Slovenijo, do nekdanjega benediktinskega samostana Gornji Grad. Tamkajšnji pokrovitelji pa so škof dr. Stanislav Lipovšek (Celje) in slovenski poslanec Matjaž Zanoškar (Slovenj Gradec).

Pot je poimenovana po ustanovitelju reda, Benediktu iz Nursije. Križa, ki se nahajata na cerkvah v Spitalu in Št. Pavlu (St. Paul), pa sta okrašena z njegovim motom:

„Crux Sancta Sit Mihi Lux, Non Draco Sit Mihi Dux“

(Naj mi bo križ luč – naj mi zmaj ne bo vodnik)

Zahvaljujem se vsem udeležencem za dragoceno delo, ki so ga vložili v izdelavo romarskega vodnika, katerega imate vi zdaj pred sabo. Vsem romarjem, ki se bodo podali na Benediktovo pot, želim, da bi se ob hoji ozrli vase in doživeli duhovno moč. Vsem romarjem pa tudi želim, da bi našli svojo lastno pot, tako na Benediktovi poti, kot tudi v lastnem življenju.

Ernst Leitner, predsednik društva »Benedikt be-Weg-t«

Kazalo

Uvodne besede	02
8. etapa	07
9. etapa	20
10. etapa	31
11. etapa	41
Gostinstvo in prenočitve ob Benediktovi poti.....	53

Benediktova pot obsega skupaj 11 enodnevnih etap. Brošura, ki jo imate pred sabo, vam ponuja podroben pregled nad etapami 8-11. Prva etapa Benediktove poti se začne v mestecu Spital am Phryn, v Gornji Avstriji (Oberösterreich). Od tod nas pot vodi preko Štajerske (Steiermark) in Koroške (Kärnten) do Gornjega Grada v Sloveniji. V brošuri najdete vse potrebne karte in opise poti, poleg tega pa tudi informacije o kulturnih znamenitostih in infrastrukturi ob poti.

Rdeče pike **1** označujejo restavracije in prenočišča, katerih kontaktne podatke najdete od 53. strani dalje.

Gostoljubje benediktincev

Vsak, kdor dalj časa roma, potrebuje mesta, na katerih se lahko spočije in prenoči. Romarji si sicer lahko odpočijejo v različnih prenočiščih, toda to nikakor niso mesta, kjer bi nekdo, ki je »na poti z Bogom«, lahko našel to, zaradi česar se je podal na romanje.

V tem oziru lahko romarjem bistveno več ponudijo gostoljubni benediktinci. V 53. poglavju Benediktovega pravila piše:

Vse goste, ki pridejo, je treba sprejeti kakor Kristusa: »Tujec sem bil in ste me sprejeli.« (Mt 25,35) Vsem naj se izkaže primerna čast, zlasti pa bratom v veri in romarjem. Pri samem pozdravljanju je treba ravnati z vsemi gosti, naj že prihajajo ali odhajajo, nadvse ponižno ...

Po sprejemu odvedemo goste k molitvi ... S posebno skrbnostjo je treba sprejeti reveže in romarje ... Potem pa se z njimi usede predstojnik ali brat, ki mu je predstojnik naročil.

Verjetno bi na kratko težko še bolj jasno opisali, kaj pomeni pojem »pravo gostoljubje«. Pravo gostoljubje namreč ni povezano samo z možnostjo prenočitve, temveč gre v prvi vrsti za duhovno in človeško obogatitev, ki jo pridobimo na podlagi stikov z drugimi. Obogatitev s pomočjo drugih je lahko zelo plodna, če je tista oseba polna duhovnosti in to tudi izžareva. A ta oseba mora biti pripravljena obogatiti s tem tudi ostale. Vsem romarjem iz srca želim takšno obogatitev na nabožnih krajih!

*Opat Heinrich Ferenczy OSB /
samostan Št. Pavel v Labotski dolini*

Slišati tišino

Človek je dandanes nenehno zaseden s stvarmi, kot sta poraba in zabava, ter je stalno vpet v različne dejavnosti in dobiva množico novih informacij. Osebnе zadeve pa prav zaradi tega priplavajo na površino vse redkeje. Šele ko se zgodi nekaj zelo nenavadnega, pridejo na dan vprašanja, povezana z lastno eksistenco. V tem primeru si morajo ljudje potem zelo pogosto poiskati profesionalno pomoč.

Toda, kako naj se spet približamo eksistencialnim in bistvenim stvarim? Nekateri se poskušajo oddaljiti od vsakdanjika in priti k miru na čisto preprost način, in sicer tako, da se odpravijo na romanje.

Prerok Elija je šel v puščavo, ker je bil razočaran nad neuspešnostjo svojega truda (prim. 1 Kr 19,1ff.). Tu je bil osvobojen vsake lastne dejavnosti in je živel v popolni tišini in samoti. Razmišljal je o smislu svojega početja in o smislu svojega celotnega življenja. Potoval je po puščavi do božje gore Horeb, ki je bila hkrati tudi cilj njegovega potovanja. Tam se je skril. Toda konec koncev mora spoznati, da beg pred realnostjo ne more biti rešitev. V Svetem pismu piše, da se mu je zgodila Gospodova beseda rekoč: »Kaj delaš tu, Elija?« (1 Kr 19,9) Potem ko je izpričal vso svojo bedo, mu Gospod veli, naj pride iz votline in hkrati tudi iz samote, ki si jo je sam izbral. Prerok Elija sledi Gospodovemu klicu in posledica tega je, da mu je dovoljeno v tišini srečati Gospoda.

Prerok Elija sme spoznati, da je Gospod drugačen, kot si je to do takrat zamišljal v svojih predstavah in domneval v svojih pričakovanjih. Eksistencialnih stvari ne spoznamo tako, da se same na glas vsilijo. Spoznamo jih v tišini oziroma kakor piše v Svetem pismu, »v glasu rahlega šepeta« (1 Kr 19,12). Celo molk izginja v brezmejno globoki tišini. Toda prav ta tišina preroku daje zopet pogum in moč.

Ali sem sploh še v stanju, da slišim tišino? Ali slišim, kaj mi glas tišine želi povedati? Da bi lahko slišal ta glas, se moram odtrgati iz hrupnega vsakdanjika in moram se poglobiti v tišino. Mnogi to počnejo takrat, ko so na romanju. Beseda tišina je povezana tudi z besedo »stati«. Vse, kar mi sicer ne pusti miru, pustim stati. Kajti nemir, ki ga čutim v sebi, bi bil lahko tudi neke vrste pobeg pred lastnimi eksistencialnimi vprašanji. S tem, da občutim tišino, potešim zelo globoko zasidrane potrebe. »Potešiti otroka, potešiti lakoto, potešiti poželjenje ...« itd. Vsi ti izrazi imajo jezikovne korenine prav v besedi tišina in to ne brez razloga. Tišina mi res dobro dene. Prerok Elija želi slišati tišino in enako želim tudi jaz.

Kratke misli opata Bruna Hubla, samostan Admont

Romati in moliti

Krščanstvo je v prvi vrsti pot, ne pa nauk. Po tej poti moramo hoditi in potem odkrijemo, da je fascinantna.

Pomaga, če ob hoji petkrat ali desetkrat povemo besedila na pamet. Gibanje potrebujemo za to, da lahko meditiramo. S tem, da ob hoji ponavljamo besedila, se osvobodimo intelektualne razlage besedila in

se popolnoma poglobimo vase. Če besedila ponavljamo in pri tem meditiramo, ta besedila postanejo naša osebna besedila, in to zaradi tega, ker se lastne izkušnje povežejo z vsebino tega, kar je rečeno. Če na primer na takšen način ponavljamo psalm »Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka«, se zavedamo, kdaj, kje in kako je Gospod bil moj pastir. Če doma za pisalno mizo razmišljamo o tem psalmu, odkrijemo: Bog skrbi zame. Odprto je samo, kako je to videti v konkretnem primeru. Ob hoji in meditiranju te besede dobijo globlji pomen in čutim ter doživim, kako je Gospod kot moj pastir skrbel zame.

p. Severin Schneider OSB, opatija Seckau

»Pošteno romanje« se izplača ...

Romanje je mnogo več od pešačenja od točke do točke. V zadnjih treh letih sem lahko zbral nove izkušnje, povezane z romanjem, in naučil sem se, kako jih lahko posredujem. Imel sem to srečo, da sem odraščal v okolici verujočih, zaradi česar mi je dobro poznano »božjepotništvo«, kar je v bistvu zelo podobno romanju.

Sam sem benediktinec in dobro mi je znana odločnost, da se zavestno odpravimo na pot, pa tudi jasno zastavljanje ciljev mi je znano. Ker pa se zdaj ukvarjam s projektom »Benediktova romarska pot«, še bolj intenzivno doživljam romanje in še bolj se mi zdi, da je to nekaj edinstvenega in čisto posebnega.

Nagibi in motivacije za to, da se podamo na romarsko pot, so lahko zelo različni. Največkrat v nas zbudijo nekaj močni prevzetosti podobnega stvari kot so: izkušnja duhovnosti in občutek moči na posebnih krajih, telesni izzivi, morda tudi hrepenenje po dogodivščinah, potreba po posebnem gibanju, ali pa morda soočenje z nečim popolnoma novim.

Pri meni osebno je bilo tako, da sem med romanjem vedno znova videl podobe svoje lastne življenjske poti, torej poti do nekega cilja, z vsemi vzponi in padci ter s položaji, kjer sem občasno hodil po napačnih poteh oziroma po ovinkih. Ugotovil sem, da nam dobro dene in si lahko zberemo novih moči, če naredimo kratek premor in se podamo na romanje. Mnoge stvari, ki nas obremenjujejo in nam težijo srce ter misli, se ob hoji omilijo in se na novo ovrednotijo. Soočenje z novimi mislimi nas lahko vsekakor na nek način spodbuja in tako dobimo občutek, da smo bili obdarjeni z nečim.

Ob priliki organiziranega romarskega pohoda v Slovenijo, smo vsakemu udeležencu izročili oreh, v katerega smo prej dali list s posebnim pregovorom. Naloga vsakega romarja je bila, da po eni etapi prebere ta pregovor, ga obravnava in se ukvarja z njim.

Pozitivne izkušnje zgoraj navedenega poskusa so me pripeljale do tega, da sem za romarje poiskal osem pomembnih in zanimivih stavkov iz pravil svetega Benedikta in jim jih dal

zraven za na pot. Splača se razmišljati o tem. Naj blagoslov teh pravil preide tudi na življenje naših romarjev!

Samostanski dekan mag. p. Siegfried Stattmann OSB

Ponovna oživitev benediktinske dediščine

Slovenija in še posebej celjska škofija se veseli, ko se v naši deželi znova obnavlja Benediktova pot in se na novo prebuja in odkriva benediktinska duhovnost, ki jo usmerja in bogati meniško geslo »moli in delaj«. Pri nas je bil že v 12. stoletju

ustanovljen benediktinski samostan v Gornjem Gradu; pozneje so bili ustanovljeni še nekateri drugi benediktinski samostani, ki pa žal niso preživeli različne preizkušnje v teku zgodovine.

Naj Benediktova pot pomeni duhovno obogatitev, ki jo poživlja benediktinsko meniško načelo »moli in delaj«, ki je bilo svoj čas izhodišče evropske kulture in civilizacije.

Vsem romarjem, pohodnikom in prijateljem Benediktove poti želim obilo Božjega blagoslova, telesne in duhovne moči, da bodo v duhu očaka Benedikta graditelji upanja polne sedanosti in prihodnosti.

Stanislav Lipovšek, celjski škof

8. etapa: Št. Pavel (St. Paul) – Šentjanž pri Dravogradu

Kratek opis:

Dolžina: 26,3 km

Čas hoje: 7 ur

Izhodišče ture:

Benediktinski samostan Št. Pavel v Labotski dolini
(Benediktinerstift St. Paul im Lavanttal)

Opis:

Benediktova pot vodi od benediktinskega samostana Št. Pavel (Benediktinerstift St. Paul) preko gozdnih ter poljskih poti. Najprej hodimo ob vznožju gore Josefsberg in nato čez goro Nussberg. Pri tem se nam razprostira prekrasen pogled na spodnjo Labotsko dolino (Lavanttal), na Dravsko dolino (Drautal) pa vse do Labota (Lavamünd) in do izliva Labotnice (Lavant) v Dravo. Po dolgem pešačenju naposled pridemo v Slovenijo. Pri gostilni Hüttenwirt, v kraju Pfarrdorf (tu lahko dobimo tudi žig za romarski potni list), prečkamo deželno cesto in nato hodimo po levi strani Drave, po prodni terasi, v smeri proti državni meji, kjer prečkamo mejni potok tako, da gremo čez nekaj lesenih desk ali večjih kamnov. Za naseljem Vič pridemo do Dravograda, »stičišča dolin treh rek« - Drave, Meže in Mislinje. Gremo čez visok Dravski most in pridemo v Otiški Vrh in do cerkve v Šentjanžu.

Prihod:

Če se peljemo z avtom, na avtocesti A2 izberemo izvoz Št. Andraž (St. Andrä). Pri krožišču v kraju Framrach se moramo držati desne strani in slediti tablam, ki kažejo proti jugu, proti Št. Pavlu (St. Paul).

Parkiranje:

Parkirišča so na voljo ob pokopališču v Št. Pavlu v Labotski dolini (St. Paul im Lavanttal).

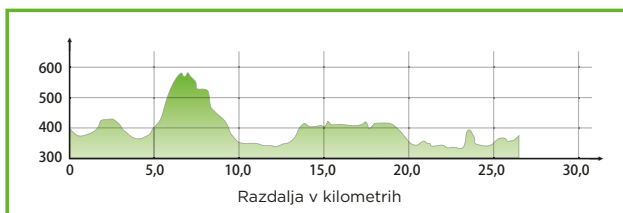

Znamenitosti in zanimivosti:

Benediktinski samostan in zakladnica v Št. Pavlu v Labotski dolini (St. Paul im Lavanttal), kjer stalno organizirajo razstave, tu sta tudi še knjižnica ter romanska bazilika; keltske in rimske izkopenine v kraju Legerbuch, pri Št. Pavlu (St. Paul); križ Waldegg na gori Nussberg; razvedrilni center v Labotu (ribnik za kopanje in arena na prostem); hidroelektrarna z akumulacijo v Labotu (Lavamünd); Marijina cerkev v Labotu (Lavamünd); cerkev v kraju Pfarrdorf; črpalna elektrarna Pfarrdorf; posest Landsmannhof s kapelico svetega Jakoba in lipo, ki je stara 600 let (fundacija družine Steiner); prečkanje državne meje preko mejnega potoka; lipe in cerkev na Viču; župnijska cerkev svetega Janeza v Dravogradu; romanska cerkev svetega Vida in muzejska zbirka v gestapovskih zaporih v Dravogradu; okljuk reke Drave z naravnim rezervatom in območjem za varstvo ptic, zbombardiran železniški most in Dravske elektrarne; dvorec Bukovje; romanska cerkev svetega Križa, romansko-gotska cerkev v Šentjanžu; baročna cerkev svetega Petra na Kronski gori.

Višinski profil

Nastajajo nove etape romarske poti ...

Dve leti po otvoritvi Benediktove poti, ob priliki Evropske razstave, leta 2009, v benediktinskem samostanu Št. Pavel (Benediktinerstift St. Paul), so jeseni leta 2011 speljali prvo podaljšavo nove romarske poti, in sicer čez mejo, v Slovenijo. Gornji Grad je cilj romarske poti, ki je dolga vsega skupaj 90 kilometrov. V Gornjem Gradu stoji največja katedrala v Sloveniji.

»Ora et labora et lege.« - »Moli in delaj in beri.«

Osnovno pravilo Svetega Benedikta

Hannes Maier in Silvio Pecoler, člana društva »Benedikt be-Weg-t«, raziskujeta štiri novonastale etape, hkrati pa sta tudi odgovorna za organizacijo in označevanje poti.

Uživati v razgledu z gore Nussberg ...

Romarska pot vodi od samostana Št. Pavel (Stift St. Paul) v smeri jugovzhod. Mimo pokopališča in v senci gore Josefsberg hodimo najprej po gozdnih in poljskih poteh do kraja Legerbuch. Potem ko v kraju Legerbuch prečkamo globel, za domačijo Sepperl pešačimo vzdolž prastare gozdne poti, in to navkreber na goro Nussberg, ki je najjužnejši obronek Svinjske planine (Saulpe). Od tod imamo enkratni pogled na spodnjo Labotsko dolino (Lavanttal), na Podjuno (Jauntal) ter na mirno Dravo, zarezano globoko v dolino. Prav tako se nam odpre razgled v smeri Slovenije. V daljavi lahko vidimo sveti Križ nad Dravogradom. Ko občudujemo pokrajino, nam vzkipi srce in radi bi se še dlje zadržali na tem mestu, toda na ta dan moramo prehoditi še kar precej dolgo pot.

Na začetku pohoda odkrito priznava: »Zdaj nama še ni čisto jasno, kaj vse naju še čaka.« Pri domačiji Mayer, v kraju Loschental, naju znamenje, ki se nahaja ob dovozu na dvorišče, spominja na čas, ko sva hodila v gimnazijo, v častivreden benediktinski samostan Št. Pavel (Benediktinerstift St. Paul). Prav tu naletiva na fresko znanega slikarja, profesorja Rolanda Walterja, ki je dolga leta poučeval v Št. Pavlu (St. Paul). Hannes pojasni: »Jaz sem takrat slikal pri profesorju Hanzerju. Imeli smo pravo umetniško skupino. Walter Melcher, Manfred Mörth in jaz smo popoldne vedno hodili k vajah, ki jih je vsak lahko obiskoval prostovoljno. Iz tega obdobja pri meni doma visi še mnogo oziroma recimo, vsaj nekaj, slik'. Ostali pa so tako in tako vsi postali umetniki.« (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Stare in nove poti ...

»Ne, tu spodaj morata iti, da prideta do gnojišča. Ali res želita tja?« iz odprtega okna svojega avta zavpije za nama kmet iz domačije Sepperl. Nato ugasne avto in izstopi. »Želiva iti v Rim,« mu odgovorim, ga vljudno pozdravim in mu na kratko obrazložim najine namere, in sicer, da želiva podaljšati Benediktovo romarsko pot do Gornjega Grada v Sloveniji. Nekoč kasneje pa naj bi ta pot vodila vse do Montecassina oziroma Subiaca. »Pot je na vseh zemljevidih zarisana kot pešpot, torej jo že smeva uporabljati, ali ne?« Sledi kratka pavza in kmet malce začudeno gleda. »Vse javne poti smo takoj izbrisali z zemljevidov. Kmetje od tam zgoraj so imeli prej tu skozi svoj dovoz. Potem pa so uredili dostop do kmetij z one strani. Javne poti dandanes uporabljajo samo še jezdec. Toda oni vedno jahajo preko polj.« Tiha zadržanost lastnika do najinega načrta je jasno občutna. Previdno ga vprašam: »To je tvoja lastnina in tudi gozd tam zadaj,

»Sejalec je šel sejat svoje seme. Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Pohodili so ga in ptice neba so ga pozobale.

Drugo je padlo na skalo, in ko je pognalo, se je posušilo, ker ni imelo ulage.

Drugo je padlo med trnje, in trnje, ki je zrastle z njim, ga je zadušilo.

In spet drugo je padlo v dobro zemljo in pognalo ter obrodilo stoteren sad.«

Ko je to povedal, je zaklical: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša!«

Luka 8, 5-8

ali ne?» »Ne, gozd tam zadaj in tudi nova gozdna pot sta v lasti samostana. Če želita iti na goro Nussberg po labotski planinski poti, gresta lahko tam spodaj naprej in potem tam spet navzgor. Lahko pa gresta zgoraj pri pregradi kar na levo.« Z olajšanjem pomislim: »To je dobro.« Benediktinska opatija in samostanski duhovnik kažejo namreč veliko zanimanje za Benediktovo pot in nas podpirajo pri našem delu. Čeprav je bil lastnik na začetku skeptičen, nama konec koncev brez problemov dovoli, da romarsko pot usmeriva skozi njegovo domačijo. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Ob vznožju gore Nussberg ...

Prideva do jase in pred nama se v soju jutranjega sonca razprostre njiva, ki še ni obdelana. »Na levi strani vidiš posest Gmeiner,« trdi Silvio. Zadaj pa se razprostirajo travniki, polja, hiše in poti, ki se vlečejo vse do Golice (Koralpe), kjer se bleščijo še zadnji preostanki snega. Pot naju vodi v dolino, kjer zložno teče reka Drava. Modra barva vode, ki se v soncu močno lesketa, naju vabi, da se v mislih prepustiva neskončnosti in svobodi reke, ki hitro teče k izlivu v Donavo in nato v Črno morje. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Ob Dravi, malo pred Labotom (Lavamünd), se nahaja novi, razkošni razvedrilni center z ribnikom za kopanje in areno na prostem. Takoj na začetku kraja stoji cerkev, ki je posvečena svetemu Janezu Krstniku. Kraj krasijo čedne, deloma z ljubeznijo prenovljene hišice. Tik ob izlivu Labotnice (Lavant) v Dravo prečkamo reko Labotnico (Lavant) preko mosta, ki je narejen za kolesarje. Nato se držimo kolesarske steze ob Dravi, in to vse do Pfarrdorf. Gremo skozi kraj v smeri proti vzhodu in po rahlo vzvišeni terasi doline hodimo ob reki vse do državne meje.

Cerkev svete Trojice v Labotu (Lavamünd) ...

Iz temnozelenega gozda se nama svetlika nasproti cerkveni zvonik cerkve Kalvarija oziroma cerkve svete Trojice, ki na sto metrov visoki skali iz dolomita simbolično bdi nad krajem Pfarrdorf. Glave imava največkrat povešene in gledava na tla, da se ne bi spotaknila. Toda ob tem pogledu dvigneva glave, da bi lahko popolnoma uživala v prelepem razgledu. Na praznik svete Trojice, en teden po binkošti, se tu obhaja patrocinij. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

**Tržna občina Labot
(Marktgemeinde Lavamünd):**

Površina: 94 km²

Število prebivalcev: 3.129

Župan: Herbert Hantinger

Kontakt:

Tel.: +43 (0) 4356/2555-0

E-naslov: lavamuend@ktn.gde.at

www.lavamuend.at

Turistično informacijski center:

Tel.: +43 (0) 4356/2555-14

E-naslov: lavamuend.tourismus@ktn.gde.at

www.lavamuend.com

Skok čez državno mejo ...

Pešočimo po stranski poti in tako kmalu pridemo do zaselka Rabenstein. Preko polj in travnikov prispemo do domačije Landsmannhof, ki je na žalost v precej slabem stanju. Res škoda. Pri državni meji med Avstrijo in Slovenijo gremo na drugo stran malega mejnega potoka, in to nad nekdanjo carinsko stavbo. Dobro volje skočimo preko nekaterih večjih kamnov in že smo v Sloveniji ... zelo romantično. Ob tej priložnosti mi nemudoma pridejo na misel tudi čedalje manj romantični dogodki, povezani s prehodom meje v petdesetih in šestdesetih letih, ko sem bila še otrok in sem s starši ter s svojo sestro hodila čez mejo. (Iz poročila Marie Maro, otvoritveni pohod v septembru 2011)

Slovenska in nemška hišna imena ...

»Kumpač, Juški, Buzer,« to so pravzaprav sama slovenska imena, ki so se prenesla v nemščino in se pri nas glasijo takole: »Kumpatsch, Juschki, Buser«. Razmišljam o tem in opazim, da je pri črki C v slovenščini še strešica. Pri črki Z je pa ni in se to potem v nemščini izgovori tako kot črka S. To se mi v tem trenutku zdi zelo zanimivo, kajti pri nas imajo hišna imena vedno tudi kak poseben pomen. Izražajo posebnosti in zanimivosti, značilne za domačijo ali za obdajajočo pokrajino. To navado je menda vpeljala cesarica Marija Terezija. Na vsak način moram o teh stvareh še enkrat povprašati Silvia, ki govori tudi slovensko. Ali sva sploh še v Avstriji? »Beseda ‚Buzer‘ bi lahko na primer izvirala iz besede ‚buča‘,« meni Silvio in nadaljuje »beseda ‚buča‘ je sopomenka za besedo ‚hruška‘, v smislu sadeža ali v smislu drevesa.« »Da, točno, saj pri nas imamo tudi domačijo ‚Birner‘, to je enako, samo v drugem jeziku.« Pri prvi domačiji v Sloveniji se po domače reče ‚Feldhofer‘ in tu bi bil seveda opis »domačija sredi polja« zelo primeren. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

*»Ne hodite tja, kamor vodi utečena pot. Namesto tega
pojdite tja, kjer vi poti, in pustite sled.«*

Antoine de Saint-Exupéry

Vič – prvo naselje v Sloveniji ...

Potem ko smo prečkali mejni potok, nas romarska pot pelje mimo domačije Feldhofer do prvega naselja v Sloveniji, do Viča. Cerkev na Viču je posvečena svetemu Krištofu, ki nosi božje Dete čez reko. Ko pešачimo dalje, pridemo neposredno do Dravograda, do cerkve svetega Janeza.

»Prišli smo v naselje Vič v Sloveniji, kjer so nas prisrčno sprejeli in že čakali na nas z obloženimi kruhki: sladki s skuto in slani z ocvirki – tako imenovana trenta.« (Iz poročila Marie Maro, otvoritveni pohod v septembru 2011)

Dravograd – »stičišče dolin treh rek« ...

Dravograd je še vedno pomembno prometno, nakupovalno in gospodarsko središče. Dravske elektrarne dovajajo energijo. Na nekdanjem carinskem območju, ki je v nekaj kilometrov

Občina Dravograd:

Površina: 105 km²

Število prebivalcev: 8.860

Županja: Marijana Cigala

Kontakt:

Tel: +386 (0)2 872 35 60

E-naslov: obcina@dravograd.si

www.dravograd.si

Turistično informacijski center:

E-naslov: direktordraviti@siol.net

www.draviti.si

oddaljenem Otiškem Vrh, je s finančno podporo Evropske unije nastalo moderno obrtniško in industrijsko središče. Železnica še vedno pelje do Raven in do Pliberka (Bleiburg) na Južnem Koroškem. Tista, ki je peljala do Labota (Lavamünd), je bila ukinjena in odstranjena že leta 1965. Tam, kjer so nekoč potekale železniške tirnice, so zgradili kolesarsko stezo.

Skozi Dravograd gremo lahko po glavni cesti, ki so jo na novo preuredili leta 2011. Priporočljivo pa je izbrati pot, ki se nahaja neposredno za cerkvijo svetega Janeza, na desni strani, in ki pelje najprej proti pokopališču ter nato dol do naravnega rezervata in območja za varstvo ptic pri okljuku Drave. Zadetki granat na starem železniškem mostu še dandanes nazorno pričajo o dogodkih med vojno. Če pešačimo vzdolž promenade, ob reki navzdol, pridemo do visokega in tudi edinega mosta preko Drave. Ta most prečkamo in nato kratek čas sledimo rečnemu toku Meže do državne ceste s številko 226. Potem ob tej cesti hodimo po desni strani, in to približno 300 metrov. Nato zavijemo na levo, v industrijsko področje Otiški Vrh. Na tej točki se začne Mislinjska dolina, tretja dolina v sklopu »stičišča dolin treh rek« v Dravogradu. Po približno dveh kilometrih prispemo do cilja te etape, in sicer do romanske cerkve v Šentjanžu pri Dravogradu.

»Cilj ni mesto, kamor potujemo, temveč dokončno prispetje: Doseči mir v sebi. Konec usakega vručenja zaradi hrepenenja, poželenja in želja. Popolna enotnost s samim sabo in z Bogom.«

W. Sotill »Preprosto romanje«

Romarska cerkev svetega Križa ...

»Zgoraj pri svetem Križu je nekoč živel kmet, ki je izgubil vse, kar je imel,« pripomni Silvio ob hoji. »Vsem je želel ustreči. Naprej Nemcem, ki so mu odvzeli letino in živali. Potem pa so prišli partizani in so njega ter njegovo družino zaprli v ,cvinger' spodaj v Dravogradu. Naposled so jih vse s silo odpeljali.« Dodam še: »Takšne so usode posameznih ljudi. Zgodovina in tudi življenje v obmejnem območju sta jih oblikovala. Oblikovali pa so jih tudi odnosi med ljudmi.« (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Dravograd na stičišču poti

*Entdecken, genießen,
Odkrijte, uživajte, začutite ...
fühlen...*

Dravograd – geographischer Knotenpunkt des Drau, Miess und Mislinjatales hat eine reiche sakrale Architektur mit zehn Kirchen, einer Schloss und mehreren anderen Kapellen und Marterln. Herzlich eingeladen sie zu entdecken!

Dravograd - geografsko stičišče Dravske, Mežiške in Mislinjske doline se ponaša tudi z zelo bogato sakralno arhitekturo in dediščino desetih cerkva, grajsko kapelo ter raznovrstnimi kapelicami in znamenji. Vabljeni na njihova odkrivanja!

www.dravograd.si

MARKTGEMEINDE LAVAMÜND

Die Marktgemeinde Lavamünd ist ein beliebter Ferienort an der Grenze zu Slowenien, der an der Mündung der Lavant in die Drau liegt. Frische, klare Bergluft und saubere Gewässer sind das Markenzeichen für unsere Urlaubsregion.

Lavamünd präsentiert sich als ein Ort der Begegnung – des Sportes – und des kulturellen Miteinanders, wo sich Jung und Alt wohl fühlen kann.

Die Marktgemeinde ist idealer Ausgangspunkt für Radtouren und bietet als Etappen- und Zielort des Lavantradrweges R10 und des Drauradrweges R1 ein umfassendes Angebot. Das Highlight ist, neben dem umfangreichen Freizeitangebot, der Naturbadensee, welcher im Freizeitzentrum gelegen ist. Der Badensee hat eine Wasserfläche von 8.800 m² und verfügt über Liegeflächen im Ausmaß von 7.600 m². Beim Areal des Badesees angeschlossen ist auch ein Campingplatz mit einer Fläche von 2800m² sowie ein Bootshafen.

Wanderwege, Fischereimöglichkeiten, Kirchen, ein Heimatmuseum, Kletterrouten am Dreifaltigkeitsfelsen, etc. runden das Angebot ab.

Gerne laden wir Sie zu einem Besuch in unsere Marktgemeinde Lavamünd ein!

GASTHOF HÜTTENWIRT

Herzlich Willkommen in einem Haus mit familiärer Atmosphäre. Nach einem anstrengenden Tag heißen wir Sie im Gasthof Hüttenwirt „Herzlich Willkommen“. Zu Ihrer Erholung und Ihrer Stärkung stehen Ihnen schön eingerichtete Zimmer und ganztags geöffnete Küche zur Verfügung.

Wir freuen uns über Ihren Besuch.

Für weitere Informationen besuchen Sie unsere Homepage:

www.gasthof.huettenwirt.at

Tel. 04356/2310

9. etapa: Šentjanž pri Dravogradu – Sveti Danijel/Razbor

Kratek opis:

Dolžina: 25,4 km

Čas hoje: približno 7 ur

Izhodišče ture:

Cerkev v Šentjanžu pri Dravogradu

Opis:

Dravograd, »stičišče dolin treh rek«, zapustimo v naselju Otiški Vrh in pot nadaljujemo ob spodnjem rečnem toku Mislinje. Od Bukovske vasi naprej nas pot vodi vzdolž nove kolesarske steze, tam, kjer so prej potekale železniške tirnice, do mesta Slovenj Gradec. V Slovenj Gradcu imamo čudovit glavni trg, na katerem je mnogo lepih umetnin, cerkev svete Elizabete in spominski muzej Huga Wolfa. Benediktova pot se nato nadaljuje v smeri proti jugozahodu, preko položnega gozdnega griča do Podgorja, kjer stoji cerkev svetega Ulrika. Na tem področju se prideluje hmelj. Navkreber gremo po Razborskem gričevju, in to mimo domačij Močivnik in Fejnik ter deloma skozi prastare useke. Ko prispemo na vrh, nadaljujemo po cesti do cilja te etape, namreč do Svetega Danijela. Ob hoji pa lahko uživamo v prekrasnem pogledu na Velenje in Šoštanj.

Prihod:

V Dravogradu moramo čez Dravski most, v smer Slovenj Gradca; na koncu Otiškega Vrha desno proti cerkvi v Šentjanžu.

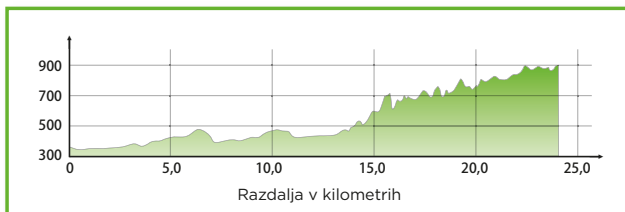
Parkiranje:

Posamezna parkirišča so na voljo v bližini cerkve ter v okolici.

Znamenitosti in zanimivosti:

Romansko-gotska cerkev v Šentjanžu (prvič omenjena v listinah leta 1305); baročna cerkev svetega Petra na Kronski gori; celotna podoba Slovenj Gradca očara s številnimi modernimi umetninami; romansko-gotska cerkev svete Elizabete v Slovenj Gradcu, notranja oprema je iz gotskega sloga (oltar je izdelal Janez Jakob Schoy; slika svete Elizabete je delo lokalnega mojstra Franca Mihaela Straussa); gotska cerkev svetega Duha (zgrajena leta 1428 kot špitalska cerkev; severno stran je okoli leta 1450 uredil bavarski slikar Andrej iz Ottinga z lepimi freskami, ki predstavljajo prizore iz Kristusovega Pasijona); spominski muzej Huga Wolfa; Sokličev muzej (obsega približno 1500 arheoloških, kulturnih in zgodovinskih razstavnih predmetov); galerija likovnih umetnosti; graščina Rotenturn (danes sedež uprave mestne občine); cerkev svetega Ulrika (1375) in območje pridelave hmelja v Podgorju; cerkev svetega Danijela (1532) v Zgornjem Razborju.

Višinski profil

Prvi vtisi ...

Šentjanž pri Dravogradu zapustimo ob cerkvi, kjer se usmerimo proti jugu. Po stotih metrih zavijemo desno in pridemo do magistralne ceste številka 4. Cesto prečkamo in nato nadaljujemo po poti proti baročni cerkvi svetega Petra na Kronski gori, ki ima dva stolpa in je vidna že od daleč. Takoj po mostu čez Mislinjo zavijemo na desno in pešačimo po makadamski poti ob reki navzgor. Po približno dveh kilometrih, pri Bukovski vasi, prečkamo dno doline in gremo po drugi strani naprej. Hodimo po na novo urejeni kolesarski stezi, ki poteka po nekdanji železniški progi, in tako naposled pridemo do Slovenj Gradca.

Stari in mladi romarji ...

Silvio si dela skrb o našem društvu in pravi: »Moramo najti tudi mlade ljudi, ki bi se udeležili pohoda po Benediktovi poti.« »Sami starci smo. Pomisli, pri oktobrskem pohodu sem jaz ves čas nosil križ in bil sem s svojimi 63 leti še najmlajši. Naš predsednik Ernst si vse zamišlja tako lahko.« »Pa saj je zraven tudi še nekaj mlajših, kot sem na primer jaz,« ga skušam pomiriti. »Toda, mlajši imajo čas samo konec tedna.« »Ne bom več nosil križa. Potrebujemo pravilo, v katerem bo v pisni obliki določeno, da mora vsak enkrat nositi križ in z njim hoditi na čelu. Na koncu, ob prihodu, je vedno tako, da šefi želijo biti v ospredju,« se Silvio pritožuje naprej. Molčeč mu pritrdim.

Zložna in ravna pot nas vodi skozi dvorišče majhne, malce zanemarjene domačije s hišno številko Otiški Vrh 164.

V načelu pravim: »Benediktova pot predstavlja veliko priložnost za vse, ki želijo slediti pravilom svetega Benedikta. Njegova pravila niso napisana za neko posebno obdobje in nimajo nobenih meja.« »Kdor želi romati, ta tudi roma. Romanje je v porastu. Vedno več ljudi hrepeni po tem, da bi spoznali prave korenine in vrednote. Mnogi seveda izberejo Camino, Jakobovo pot v Španiji. Mi pa tu, pri nas, organiziramo za vse ljudi vračanje k nečemu. A nikogar ne želimo k ničemur siliti.« »Ampak ves ta vložen trud samo za nekaj posameznikov?« Silvio še enkrat gleda na učinkovitost našega angažmaja. »Naša ciljna skupina niso mlade družine, in to seveda tudi ne morejo biti,« poskušam utemeljiti. »Od malih otrok seveda ne moreš pričakovati, da bi bili sposobni takega romanja. Seveda pa tudi od očetov in mam ne moreš zahtevati, da jih vzamejo s sabo in jih nosijo, kar bi konec koncev seveda bilo potrebno. Lahko bi nagovorili katoliško mladino. Morali bi jim omogočiti, da doživijo romanje.« »Vse lepo in prav, toda kako?« mi Silvio pade v besedo. »Končno ostanemo samo mi starejši, ki sicer še delamo, ampak nimamo več nikakršnih obveznosti do majhnih otrok, ali pa tisti, ki so šli predčasno v pokoj in so še vedno čili, ali upokojenci, ki so prav tako še čili. Predvsem upokojencev je vedno več, to pa seveda tudi zaradi tega, ker se pričakovana življenjska doba vedno bolj podaljšuje. Obeta se nam torej dobra prihodnost.« (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

In tako nadaljujemo pot po ravni kolesarski stezi vse do Slovenj Gradca.

»Naselitev in praznina morata biti enakomerno razporejeni. Če je tu vasica, potem moramo iti skozi. V tem primeru si moram ogledati tudi vsak kurvik, vsak svinjak in vsak ovčjak. To je naša dolžnost.«

Peter Handke o temi »Biti na poti«,
intervju v časopisu »Kleine Zeitung«, 24. julija 2011

Sprejem pri županu Slovenj Gradca ...

Ob 19.00 smo vsi povabljeni k sprejemu pred cerkvijo, ki ga organizira mestna občina Slovenj Gradec. Zelo sem radovedna, ali se bom ponovno srečala s svojim bratrancem Brankom in njegovo soprogo Silvio in ali bo res vse tako funkcioniralo, kot smo se dogovorili? In res, oba sta prišla. Tega se zelo veselim!!! Tudi župan Matjaž Zanoškar se veseli snidenja s svojim nekdanjim kolegom iz Beograda, s katerim sta skupaj služila v vojski. ... Po županovem govoru sledi plesni vložek z osmimi

pari, ki nosijo bele srajce in črne hlače. Pari predstavljajo različne ljudske ples in fantek jih spremlja na harmoniki. Župan ponovno poudari, da je zelo vesel in ponosen, da Benediktova romarska pot poteka skozi njegovo občino. On otvori Benediktovo pot s tem, da prereže belo-modro-rdeči trak, ki je pritrjen med dvema drevesoma. Čudovita ideja! Tudi na trgu pred cerkvijo nam postrežejo s pecivom in pijačo. Na voljo so nam najrazličnejši prospekti in karte in lahko jih vzamemo s sabo.» (Iz poročila Marie Maro, otvoritveni pohod v septembru 2011)

Slovenj Gradec 2012 – partnersko mesto Maribora, prestolnice kulture ...

Podoba Slovenj Gradca očara s svojimi mnogimi modernimi umetninami in z galerijo modernih umetnosti. Tu se nahaja tudi rojstna hiša Huga Wolfa, ki je v času svojega življenja veljal za enega najslavnejših sinov Slovenj Gradca. Kot glasbenik je bil slaven predvsem v Angliji, kjer je veljal za pravega zvezdnika. Njegovo rojstno hišo so preoblikovali v muzej. V mestu je tudi veliko zgodovinskih stavb, pa tudi Sokličev muzej, v katerem si je mogoče ogledati 1500 arheoloških, kulturnih in zgodovinskih predmetov in predstavitev pokrajine Koroške v Sloveniji, se nahaja tu. Na glavnem trgu v Slovenj Gradcu so številne kavarne in bari, kjer se lahko še malo zadržimo.

Udeleženca romarske raziskovalne odprave nadaljujeta pot ...

»Pri župniku Sokliču sem svoj čas še ministriral,« mi razlaga Silvio in se spoštljivo postavi k doprsnemu kipu Jakoba Sokliča

Mestna občina Slovenj Gradec:

Površina: 174 km²

Število prebivalcev: 17.032

Župan: Andrej Čas

Kontakt:

Tel: +386 (0)2 88 121 10

E-naslov: info@slovenjgradec.si

www.slovenjgradec.si

Turistično informacijski center Slovenj Gradec

Tel.: +386 (0)2 88 121 16

E-naslov: tic@slovenjgradec.si

iz črnega kamna. Jakob Soklič je znan zbiralec najrazličnejših predmetov iz regije. »Živel sem pri svoji teti, tam zadaj. Danes nihče od mojih sorodnikov ne živi več tu.« Sedanjega župnika na žalost ne srečava. Verjetno je še prezgodaj. Na glavnem trgu ubereva pot proti zahodu, pri krožišču narediva pol ovinka in greva nato takoj na levo, po neki ulici navzgor. Greva še mimo šolskega športnega igrišča in potem proti gozdnatemu hribu. Na ta način zapustiva krasno in modernizirano mesto Slovenj Gradec. Zgoraj, na jasi, prvi sončni žarki posijejo v hladno in rosno jutro. Prav ti prvi sončni žarki povzročijo, da križ ob poti nenadoma kot kameleon spremeni svoj videz in postane svetlo rjav. Pot naju pripelje naravnost v gozd ...

Ko prispemo v Podgorje, nas prijazen gospod obvesti o tem, da je tamkajšnji župnik, p. Korat, prav tako na romanju, in sicer v Međugorje. Gospod pa ima ključ cerkve in nam podari sličice s cerkvijo svetega Ulrika. Te nam da namesto žiga za romarski potni list. Po kratki pobožni molitvi spet kar živahno in veselo nadaljujemo pot, preko travnikov in polj ter deloma tudi ob cesti. Gremo mimo domačij Močivnik in Fidej, pa smo v Spodnjem Razborju. Skozi useke se mučimo po gorskem hrbtu. Gremo mimo nekaterih domačij in kmetje se veselijo, da vidijo nas romarje. Nekateri prepoznajo Hannesa in Silvia ter nas vabijo na pijačo. (Iz poročila Marie Maro, otvoritveni pohod v septembru 2011)

»Čedalje bolj se uveljavlja misel, da moramo kulturo presojati glede na to, kako upliva na druga področja in da moramo razviti tudi kulturno ustvarjanje. Glasbe naj ne bi le poslušali, temveč naj bi na glasbila tudi igrali. Besedil naj ne bi le brali, temveč naj bi jih tudi sami pisali. Tako bi si ljudje lahko zastavljali izjive in bi na ta način razvijali svojo izraznost, svoje predstave in svoja pričakovanja in naposled bi tako izoblikovali svojo lastno družbeno identiteto. Aktivna udeležba pomeni, da vsak posameznik ni izpostavljen samo kulturni izkušnji, temveč se ukvarja tudi z njenimi izvori in z njeno stvaritvijo.«

Dr. Monika Kalista, Salzburg,
zasedanje delovne skupine EU o kulturi in regionalni politiki

Po sledovih Ötzijsa ...

»Kaj meniš, kako stara je ta pot?« vzdihuje Silvio in koraka po spolzkem listju po hribu navzdol. Roke drži iztegnjene, da bi se lahko ujel, v primeru, da bi mu spodrsnilo. Temu se ne moreva izogniti, ker se tako na levi kot tudi na desni strani dvigajo k višku široka in še bolj strma pobočja. Skozi rjavo zemljo prodirajo samo korenine. »Gotovo je stara že nekaj sto let, če ne že celo preko tisoč let,« mu odgovorim in tako kot on, tudi sam lovim sapo. To je vendar že tretje mesto, do katerega morava priti po tako globoki useki. Toda moram pripomniti, da sva imela prej kar dosti dolgih, lagodnih in sorazmerno ravnih poti. »Ne, pot je še mnogo starejša, po njej je pešalil že Ötzi,« zavpije Silvio. »To bi bilo seveda mogoče,« mu odvrnem. »Poglej si samo, kako poteka pot, naravnost čez hrib. To je res najkrajša pot do vzpetine, kot pri starih rimskih poteh. Vodi brez ovinkov na vrh, ne glede na to, kako strm je svet.« (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Pogled na Slovenj Gradec ter jezera v Velenju in Šoštanju ...

Ko prispemo na vzpetino, gremo naprej po pešpoti E6 in pridemo do zapuščene kmetije, kjer rastejo visoke lipe. Cesta je deloma asfaltirana, deloma pa je ohranjena še makadamska pot. Cesta je močno ovinkasta in se vzpenja najprej do Spodnjega Razborja, naprej pa pridemo po isti cesti še do Zgornjega

Razborja. Kmetje na tem področju obdelujejo pretežno strma pobočja. Pot, ki je dolga približno devet kilometrov, nam vedno znova ponuja lep razgled po gričevnati pokrajini: najprej do Slovenj Gradca, nato, ko gremo proti jugu, pa vidimo jezera v Velenju in Šoštanju. Prav tako ne moremo spregledati ogromnih dimnikov in kotlov termoelektrarne Šoštanj. Bliža se nam tudi Uršlja gora, na kateri stojita cerkev in oddajnik.

Končno v vasici Sveti Danijel ...

Ko zavijeva mimo desnega ovinka, se nama končno prikaže cerkev svetega Danijela. Osnovnošolci in njihovi dve učiteljici se najprej čudijo, da so srečali naju, dva popotnika na romarski poti. Hkrati pa so tega srečanja zelo veseli. Takoj naredimo nekaj slik in zabeležim si njihove elektronske naslove, da bi jim poslal slike. Toda, tudi midva se čudiva, ko nama učiteljica Janja Hanžje v odlični nemščini odgovori: »Da, naši otroci se v šoli učijo nemško.« Toda Silvio se z učiteljicama nazadnje vendarle raje pogovarja v slovenščini in sploh noče več od tod. V gorski vasici seveda ne smejo manjkati cerkev, šola, dve, tri hiše in gostilna. Tudi v Zgornjem Razborju je tako.

Zavijeva v gostilno Pečolar k Minki Mirkac in moram reči, da je to bilo res pravo doživetje. Starejša gospa nama takoj začne

pripovedovati o svojih sorodnikih moškega spola, o očetih in stricih, ki so vsi služili v najrazličnejših vojnah. Eden od njenih prednikov je celo služil za četo razvpitega italijanskega mojstra gverilskega bojevanja v 19. stoletju, za četo Giuseppeja Garibaldija. Gospa Mirkac nama nato ponosno pokaže knjigo z vpisi popotnikov. Tudi midva imava čast, da se 20. aprila 2011 ovekovečiva v knjigi, in to poleg Nemcev, Angležev, Francozov, seveda pa zlasti Slovencev in Avstrijcev. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

*Pomagal nam je, da se ne bi bali resnice,
ker je resnica zagotovilo svobode.*

Papež Benedikt XVI. ob beatifikaciji
Janeza Pavla II., 2. maja 2011

SLOVENJ GRADEC je upravno, gospodarsko in kulturno središče Mislinjske doline. Svoje zavetje si je našel med Pohorjem in Uršljo goro. Mesto je poznano po številnih umetnikih in prireditvah, središče kulturnega življenja pa je še vedno mestno jedro, ki je ohranilo neokrnjeno podobo iz preteklosti.

Številne mednarodne prireditve in razstave, nekatere tudi pod pokroviteljstvom OZN, so Slovenj Gradec trajno zaznamovale kot mesto miru in mesto mednarodnega razumevanja z nazivom mesta glasnika miru, ki ga je Slovenj Gradcu leta 1989 podelil takratni generalni sekretar OZN.

Turistična ponudba Slovenj Gradca je pestra in raznolika, primerna tako za tiste, ki iščejo kulturna doživetja, kot za tiste, ki želijo svoj prosti čas preživljati v objemu neokrnjene narave in obilici možnosti za športne, rekreacijske in tudi kulinarčne užitke.

Mislinjska dolina skriva veliko biserov in vsakega od njih je vredno odkriti.

TURISTIČNO INFORMACIJSKI CENTER SLOVENJ GRADEC

Glavni trg 24, 2380 SLOVENJ GRADEC

T: +386(0)2 88 12 116

E-Mail: tic@slovenjgradec.si

www.slovenjgradec.si

10. etapa:

Sveti Danijel/Razbor - Nazarje

Kratek opis:

Dolžina: 23,2 km

Čas hoje: približno 7 ur

Izhodišče ture:

Cerkev svetega Danijela v Zgornjem Razborju

Opis:

Ljubko gorsko vasico Sveti Danijel zapustimo tako, da gremo strmo navzdol do Raven. Na drugi strani potem prispemo do razgledne ceste, ki vodi iz Šoštanja proti Črni. Nad Zavodnjem prečkamo cesto in nato nas romarska pot vodi približno pet kilometrov po obsežnem gričevju, in to ves čas na isti nadmorski višini. Nad potjo je muzej kmečkega stavbarstva s »Kavčnikovo dimnico«. Če koga zanima, si lahko domačijo in muzej seveda ogleda. Na dvoru domačije Žlebnik stoji spomenik, posvečen mlademu partizanu. Po strmih serpentinah gremo dol do »hudičeve soteske«. Ko gremo ven iz doline, gremo mimo votline »Mornova zijalka«, ki izvira iz kamene dobe. Kasneje nas pot spet pelje navzgor, čez pobočja Lepe Njive. Kraj je dobil svoje ime zaradi izvrstne lege in zaradi pogleda na Savinjsko dolino ter na mesto Mozirje. Treba je priznati, da kraj res ustreza svojemu imenu. Mesto Mozirje je središče Savinjske doline in v njem stoji med drugim cerkev svetega Jurija. Poleg tega se tu nahaja Mozirski gaj, znameniti in edinstveni park cvetja, v katerem lahko občudujemo zgodovinske lesene zgradbe. Na levi strani Savinje se nadaljuje romarska pot. Gremo približno dva kilometra ob reki navzgor. Že od daleč se vidi frančiškanski samostan Nazarje, ki kraljuje nad majhnim gričem.

Prihod:

Skozi Slovenj Gradec in Podgorje (približno 15 km) ali skozi Šoštanj (približno 30 km) na Razborsko gričevje.

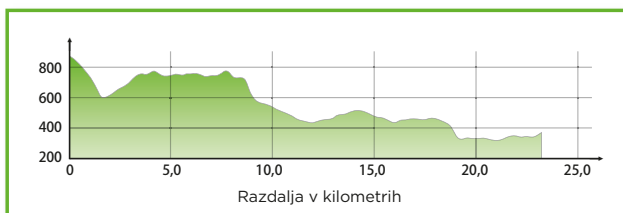
Parkiranje:

Posamezna parkirišča so na voljo v bližini cerkve ter v okolici.

Znamenitosti in zanimivosti:

Gotska cerkev svetega Danijela; ob poti so številni križi in znamenja; spomenik pri domačiji Žlebnik, posvečen mlademu partizanu in pesniku Karlu Destovniku - Kajuhu; muzej kmečkega stavbarstva s »Kavčnikovo dimnico«; jama »Mornova zijalka« iz kamene dobe; cerkev svete Marije na Lepi Njivi; vinogradi na Lepi Njivi in pogled na Mozirje; cerkev svetega Jurija v Mozirju; park cvetja »Mozirski gaj«; vodni jez pri Savinji; frančiškanski samostan Nazarje s kapelo in kipom Črne Marije ter knjižnico (tu sta shranjeni najstarejši slovenski bibliji); grad v Nazarjah ter muzej gozdarstva in lesarstva.

Višinski profil

Prvi vtisi ...

Mnogo kaŝipotov nam pomotoma kaŝe, da moramo navzgor do Uršlje gore, ki jo vidimo ŝe od daleč, toda to ne drŝi. Benediktova pot se namreč nadaljuje po pobočju strmo navzdol, do domačije Radman. Korakamo skozi dvorišče, nato čez travnik in skozi gozd. Leseni kriŝ ob poti nas spominja, da se je na tem mestu nekoč verjetno ponesrečil neki kmet. Ko spodaj prispemo, prečkamo dno doline in potok preko mostu z zarjavelo ograjo. Potem pešačimo po gozdni poti navzgor do naslednjega gričevja.

Staro hruško bodo podrli ...

Ko prideva do domačije Sedlar, Silvio hiti do kmetov. Pravkar spravljajo seno. Kmet sedi na traktorju in je ravno na poti, da bi ŝel s svojo nakladalno prikolico po naslednji voz sena. Ko naju zagledajo, pride blizu cela družina, kmetica, sin in očitno tudi snaha. Na dvorišču se igrata dva otroka. Jaz medtem ŝe gledam, kje bi bilo najbolje namestiti našo markacijo. Zdi se mi, da bi bila idealna prav stara, grčava hruška sredi dvorišča. Toda Silvio ŝe od daleč vpije in maha s svojimi rokami nad glavo: »Ne, ne tam.« »Kmet mi je rekel, da bodo to hruško podrli. Torej ne doseŝeva nič, če tam namestiš markacijo. Na to torej lahko kar pozabiš,« mi razburjeno pojasni Silvio. »Toda na skedenj lahko pritrdiva svoje tablice, najbolje kar na oba vogala.« In tako potem tudi narediva. (Iz poročila udeleŝencev romarske raziskovalne odprave)

V gričevju zahodne Štajerske v Sloveniji...

Vijugasto razgledno cesto, ki vodi iz Šoštanja proti Črni, dvakrat kratko prečkamo na vzpetini nad Zavodnjem. Nato nadaljujemo pot skozi jarke gričevja. V bistvu pot poteka več kilometrov na isti nadmorski višini.

Označevanje pešpoti v Sloveniji ni vedno čisto natančno. O tem se lahko prepričava tudi s Silviom, ker ŝe četrta ure blodiva sem in tja, in zato mu poskušam razložiti in se istočasno opravičiti: »Na tem zemljevidu je zarisano, da je tu na spodnjem robu travnika označena pot, ki se tam izteka v gozdno pot in ki nato pelje navzdol do jarka.« »Ali ti morda kje vidiš belo piko, obdano z rdečim kolobarjem?« »Ne, ničesar nisem videl. Toda tudi ta pot ne more biti prava, saj je ŝe čisto zarasla. Če bi ŝelela nadaljevati po tej poti, potem bi potrebovala mačeto, da sploh kam prideva,« izjavi Silvio. »Ernst naju je ŝe poskusil poklicati, ker nama prihaja nasproti z druge strani. Toda tukaj, v jarku, nimam dostopa

do omrežja. Ernst se nama bo lepo zahvalil za to, da se mu ne javiva.« Še enkrat si čisto natančno pogledava zemljevid. Vidi, da je čisto spodaj v jarku še ena cesta in prav ta obeta, da je tam izhod. In tako tudi je, cesta po drugi strani vodi do domačije. »Zdaj morava čisto dol, ne preostane nama nič drugega,« pojasni Silviu. Mučiva se skozi goščavo, prečkava potoček in nato korakava po gozdni poti spet dva kilometra navzgor. Na dvorišču srečava tudi Ernsta. Toda romarjem, ki nama bodo sledili po Benediktovi poti, ne privoščiva te najine »bližnjice«. Benediktova pot nato poteka po na novo ustvarjeni poti, ves čas bolj ali manj na isti nadmorski višini. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Na domačiji Žlebnik stoji sredi lepega dvorišča kamniti spomenik, posvečen mlademu partizanu. Po domačiji pot vodi navzdol do naslednjega jarka, ki je pravzaprav le soteska. To je »hudičeva soteska«.

»Mlajši hitreje tečejo, toda starejši poznajo boljše bližnjice.«

Jozef Mikloško, slovaški poslanec »2012 – evropsko leto aktivnega staranja in medgeneracijske solidarnosti«

Na drugi strani hriba previdno hodimo navzdol, sem in tja in tja in sem, po strmem boku, ki je pokrit z listjem. Ne smem niti pogledati navzdol oziroma samo, če tiho stojim. Ob hoji moram zelo paziti na pot. Toda gre brez težav. Vsi romarji so res odlično premagali strmino. Nato pešačimo dalje po makadamski poti v jarku. Ob poti teče šumeč potok, ki nenadoma izgine, pravzaprav ne izgine čisto zares, kajti struga potoka je še vedno

Občina Šoštanj:

Površina: 96 km²

Število prebivalcev: 8.689

Župan: Darko Menih

Kontakt:

Tel: +386 (0)3 8984 300

E-naslov: obcina@sostanj.si

www.sostanj.si

Turistična pisarna Topolšica:

Tel.: +386 (0) 3 8984 349;

E-naslov: tp.topolsica@siol.net

tu, samo vode ni več. Toni mi razloži, da se tu začenja že Kras in da zaradi tega voda deloma teče pod zemljo ... (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Gremo mimo jame, ki je nad sotesko. V tej jami so našli izkopanine iz kamene dobe. Toda na žalost nimamo časa, da bi si jo ogledali. Pri gostilni Grebenšek nas že čaka župan Šoštanja. Tudi tokrat nas lepo pozdravijo z govorom in Silvio prevaja za nas. Župan izrazi veliko veselje in ponos, da romarska pot poteka skozi to občino. Nato zaigra harmonika in vsi so povabljeni k plesu. Moje prijateljice iz Spitala se temu rade volje odzovejo ter veselo plešejo, jaz pa sem na žalost že preutrujena za to. (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Lepa Njiva ...

Če gremo po »hudičevi soteski« naprej, iz doline ven, pridemo do svetega Florjana in nato v Šoštanj, kateremu daje svoj pečat termoelektrarna Šoštanj. Benediktova pot nato vodi na Lepo Njivo in v Mozirje. Toda to ni velika ravna površina, temveč zopet gričevje. Lepa Njiva pa si zaradi položnih vzpetin, prostranih travnikov ter polj in zaradi prelepe sončne lege vsekakor zasluži ta naziv.

Smokvovec ...

Pri eni od hiš me moški vpraša, če smo mi »tisti romarji« in se hkrati razburja, da mu romarji, ki so šli prej mimo, niso odgovorili. Razložim mu, da ne razumejo slovenščine. Mene pa natančno izpraša o vsem: od kod smo, kam gremo, kako dolgo bomo hodili in ali je zeleni znak naš logotip itd. Potem hitro stečem za majhno skupino romarjev in jim poročam, da se nas ljudje veselijo in se zanimajo za nas! Pridemo do velikega smokvovca, na katerem rastejo temne fige. Na kopastem vrhu je vinograd s posebno lepimi in gostimi vinskimi trsi, ki so visoki približno tri do štiri metre in na katerih je grozd poleg grozda, brez kakršnih

koli listov. Preprosto neverjetno! Med kratkim postankom na tem kopastem vrhu mi pade na misel, da sem svoje suhe fige do sedaj nosila s sabo. Takoj jih razdelim vsem ostalim. Naenkrat pa se pred nami pojavi na ravnini naselje Mozirje ... (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Na koncu dolge dneвне etape ...

Bližamo se koncu današnje etape. Hodimo po hribu navzdol, mimo lepih hiš in vrtov, čez potok, mimo krožišča ter do prikupne kavarne »Pri Tribuč«, ki je čisto blizu cerkve. Tam vsak od nas desetih romarjev popije svoj »radler« in veselimo se prihoda ostalih romarjev iz hotela, s katerimi bomo skupaj šli v cerkev svetega Jurija. Iz bližnje občine Mozirje pride k večerni maši prav tako veliko ljudi. Maša je v celoti posvečena mariborskemu škofu Antonu Martinu Slomšku. Ko bi morala v cerkvi že drugič vstati, raje kar obsedim, kajti današnji pohod je bil res zelo dolg in v tem trenutku me podplati zares strašno pečejo. ... Vseeno pa sem presrečna, da sem zdržala današnji pohod. (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Nekdanje mesto Mozirje ...

Mozirje predstavljajo gospodarsko središče srednje Savinjske doline. Mnogo hiš je še vedno dobro ohranjenih, in to zaradi trdno zgrajenih stavb. Vse ulice in vsi trgi v kraju, ki je pravzaprav zelo podoben mestu, so oblikovani na novo. Za velikim krožiščem se nahaja nova zgradba občinske uprave. Tam je tudi še mnogo drugih pomembnih stavb in seveda se nahajajo tam najrazličnejše trgovine in kavarne.

Občina Mozirje:

Površina: 84 km²

Število prebivalcev: 4.087

Župan: Ivan Suhoveršnik

Kontakt:

Tel: +386 (0)3 8393 300

E-naslov: obcina@mozirje.si

www.mozirje.si

Turistično informacijski center Mozirje:

Tel.: +386 (0) 3 8393 334;

E-naslov: tic_mozirje@siol.net

Srečanje z županom ...

Srečanje z županom je Silvio organiziral že vnaprej. Dobiti termin pri njem namreč ni tako preprosto. Toda danes ima čas za naju. Njegova tajnica naju nadvse prijazno sprejme in prosi, da še malo potrpi. V veliki županovi pisarni, od koder se razprostira lep pogled na Savinjo in svetovno znan Mozirski gaj, tako rekoč raj v Mozirju, se usedeva in čakava. Župan Ivan Suhoveršnik pride okoli vogala s hitrim korakom in z nasmehom na obrazu. Takoj mu predstaviva najino prošnjo in mu predloživa dopis škofa, v katerem prosi za pomoč pri ureditvi Benediktove poti. »Saj to je moj bivši profesor teologije in mariborski generalni vikar. On me je vsega naučil. Jaz sem bil namreč nekoč tudi župnik,« nama pripoveduje župan. »Seveda lahko Benediktova pot poteka skozi našo občino. Takoj bom organiziral skavte.« In tako je potem tudi bilo. Ko smo označevali pot, je prišla pomagat kar cela skupina ljudi. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Mozirski gaj – park cvetja v Savinjski dolini ...

Od cerkve svetega Jurija moramo ob glavni cesti približno pol poti nazaj. Tam zavijemo na desno in gremo navzdol do mosta z železnim obokom ter nato čez most preko Savinje. Za tem je na desnem bregu znani park cvetja, Mozirski gaj, ki nas očara predvsem s svojimi rastlinskimi in cvetličnimi aranžmaji. V njem imamo občutek, kot da smo v muzeju. Skozi park vodi drevored Evropske unije, ki je posvečen njenim članicam. Poleg tega najdemo tu stare obrtniške zgradbe, kot so na primer kovačnica, mlin, žaga na vodni pogon ter planšarska koč s sirarno, in to vse take, kot so v izvirniku. Zelo podobne so tistim

pri nas na avstrijskem Koroškem (Kärnten). Takoj mi pridejo na misel dogodivščine iz svojih mladostnih let in spomnim se pustolovščin v napol propadli žagi ter vratolomnega sprehoda po koritu, ki vodi do mlinskega kolesa, pri domačiji Mühlbauer, v svojem rojstnem kraju.

Vzdolž Savinje do frančiškanskega samostana Nazarje ...

Zdaj pa res ni več daleč do cilja te etape. Pred nami se razprostira širok jez in lahko zaslutimo, kakšno moč vode mora ta jez ukrotiti spomladi, v času, ko je Savinja zelo vodnata, ker se tali sneg in priteče tu dol voda z vzhoda, iz Kamniško-Savinjskih Alp ter iz slavne Logarske doline. Lagodna makadamska pot preko polja pelje ob reki navzgor neposredno do frančiškanskega samostana Nazarje, ki kraljuje nad majhnim gričem. Skozi gozd je na severovzhodni strani narejena steza, po kateri pridemo neposredno do slavne cerkve s svetiščem loretske Matere Božje. Če gremo po dovoznici, nas ta prav tako pripelje na cilj po jugozahodni strani.

Lahko noč ...

Medtem je tudi že temno kot v rogu. Ravno sedimo pri večerji. Natakár je velik in belobrad možakar. Zelo je prijazen in hitro nam postreže, pa čeprav nima pomoči: juha z rezanci, puranji zrezek, svinjska pečenka, dober krompir (ocvrt krompir à la Trudi), grah in solata. Za sladico dobimo dober domač tiramisú. Kar pa je za današnji dan še posebej pomembno: Hansi nam natoči refošk, in to nerazredčenega! Preškoda bi ga bilo razredčiti ... Toni in Cvetka (Silviova sestra), Hansi, Ernst in jaz skupaj popijemo dve steklenici. Takoooo smo žejni in dooobro razpoloženi! Hojla! Zdaj moram pa samo še počakati, da postelja iz sobe 105 pride sem in takoj skočim vanjo ... Lahko noč! (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

»Upavje vi prepričanje, da se bo nekaj dobro izšlo, ampak prepričanje, da je nekaj smiselno, ne glede na to, kako se izide.«

Vaclav Havel

MOZIRJE -

**Cvetni doli med belimi
vrhovi**

**Blühende Landschaft
zwischen weißen
Bergen**

Das Savinja Tal zählt zu den schönsten Tälern der Alpen. Eingebettet zwischen weißen Berggipfeln und grünen Wäldern liegt Mozirje.

Savinjska dolina šteje med najlepše doline Alp v Evropi. Med belimi planinskimi vrhovi in zelenimi gozdovi leži Mozirje.

11. etapa:

Nazarje – Gornji Grad

Kratek opis:

Dolžina: 15 km

Čas hoje: približno 4 ure

Izhodišče ture:

Frančiškanski samostan Nazarje v Savinjski dolini

Opis:

Po stopnicah na severni strani hriba, na katerem stoji ljubek frančiškanski samostan, pridemo dol v kraj Nazarje. Nato gremo ob reki navzgor po ravni Savinjski dolini. Vedno znova se nam odkriva pogled na neokrnjen rečni tok Savinje in njena prodišča. Ob poti stojijo tipični kozolci, mogočne lesene stavbe, ki predstavljajo prave tesarske umetnine in služijo shranjevanju žita in krme. Pri Homcu prečkamo položno vzpetino in prispemo v Zadrecko dolino. V daljini že vidimo katedralo v Gornjem Gradu, ki se belo blešči. V Gornjem Gradu se za zdaj konča Benediktova pot, ki vodi čez mejo in proti jugu.

Prihod:

Če pridemo z juga, se peljemo skozi Celje in Mozirje; z zahoda, se peljemo skozi Slovenj Gradec, Velenje in Mozirje; z vzhoda, se peljemo skozi Železno Kaplo (Eisenkappel), čez Pauvličovo sedlo (Paulitschsattel) in skozi Logarsko dolino.

Parkiranje:

Parkirišča so (brezplačno) na voljo na griču, pred samostanom, ob vznožju gradu in v okolici.

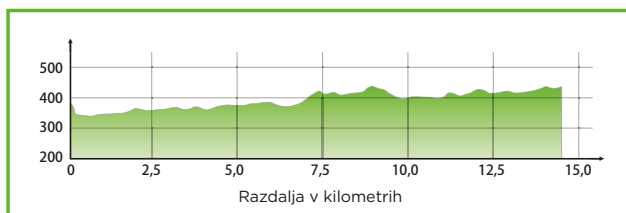
Znamenitosti in zanimivosti:

Frančiškanski samostan Nazarje in kapela s kipom Črne Marije ter knjižnica (tu sta shranjeni najstarejši slovenski bibliji); grad v Nazarjah z muzejem gozdarstva in lesarstva; neokrnjen rečni tok Savinje; pri Trnovcu je čez Savinjo most za pešce in kolesarje; srednjeveški sramotilni steber (pranger) v Rečici ob Savinji (od romarske poti oddaljen približno dva kilometra); kozolci v naselju Zgornje Pobrežje, zakladnica s sakralnimi dragocenostmi v Radmirju (od romarske poti oddaljena približno štiri kilometre); baročna katedrala v Gornjem Gradu (s slikami, ki jih je izdelal slikar Kremser-Schmidt), muzejska zbirka z orodjem, svetniškimi podobami in izumiteljskimi deli Antona Jamnika v Gornjem Gradu.

Višinski profil

Prvi vtisi ...

»Gor na vzpetino! In že smo pri samostanu s Črno Marijo. Prior, gospod p. Damijan, nas že čaka. Celjski škof, gospod dr. Stanislav Lipovšek, nas pozdravi enega za drugim in vsakemu nameni nekaj šaljivih besed. V roko vzame čudovito popotno palico romarice Christe in nam razloži, da je palico mogoče vzeti v eno roko kot popotno palico. Žene jo lahko vzamejo tudi v dve roki in jo v poševnem stanju uporabljajo zoper ‚pridnega‘ moža. Nato se nagajivo smeji in mi z njim. Tudi pri jutranji molitvi, ki sledi, je zelo lušno. Tokrat nam prav tako postrežejo pecivo, grozdje, različne pijače in še marsikaj drugega. Bilo je zelo lepo od škofa, da si je za nas romarje vzel čas in to ob vseh svojih številnih obveznostih vsepovsod.« (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Frančiškanski samostan Nazarje ...

Za neuglednimi vrati frančiškanskega samostana se skriva čudovito notranje dvorišče, skrbno negovan vrt z vrtnicami v različnih barvah, z žarečimi pelargonijami in zelenim pušpanom. Sredi dvorišča, ki je obrobljen z arkadnimi oboki, stoji samostanski vodnjak. V zadnjem delu samostana se nahajata majhen muzej in knjižnica. Če frančiškanske patre lepo prosimo, so rade volje pripravljeni pokazati znamenite izvode prve biblije v slovenskem jeziku in druge dragocenosti. V nadstropjih so preproste sobe z deloma zelo lepim pogledom na pokrajino Savinjske doline. Trije bratje frančiškanskega samostana Nazarje so lahko zelo ponosni na svoje posestvo. Prav tako so lahko

»Črna sem in lepa.«

Iz Visoke pesmi 1,5;
velja kot svetopisemski izvor češčenja »Črne Marije«
(in mesta Loreto, kjer je »Marijina hišica«).

ponosni na proizvode, ki jih sami pridelujejo, predvsem na med in najrazličnejše domače zeliščne likerje.

Za prezbiterijem bazilike je loretska kapela. Črna Marija, ki se nahaja tu, naj bi bila druga najstarejša na svetu, in to za tisto v mestu Loreto, ki leži približno 20 kilometrov oddaljeno od italijanskega mesta Ancona. Na ta način si lahko razložimo tudi ime tega kraja, saj gre za posnetek Marijine hišice v Nazaretu (nazareška hišica), ki so jo, tako pripoveduje legenda, v Loreto prinesli angeli.

Budnica ene izmed romaric ...

»Zbudim se ob 6.30, in to brez glavobola in mačka. Kako lepo! Ob 7.00 grem na zajtrk k ‚belobrademu‘ natakarku. Spet nam zelo hitro postreže! Ob 7.30 se odpravimo. Našo prtljago bodo pobrali v hotelu popoldne. Danes je pred nami 16 kilometrov dolga pot do Gornjega Grada. Zjutraj hodimo ob Savinji in vidimo mnogo lepih hiš, vrtov, rekreacijskih naprav in cvetličnih nasadov ... Hannes fotografira majhno umetnino: čisto svežo, še rosno pajkovo mrežo v kleku. Malo naprej, v leseni ograji, pa je še mnogo takšnih majhnih umetnin: številne, čisto sveže in rosne pajkove mreže se bleščijo v odsevu sončne svetlobe ... In nenadoma se pred nami na hribu pojavi frančiškanski samostan Nazarje.« (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Občina Nazarje:

Površina: 43 km²

Število prebivalcev: 2.665

Županja: Majda Podkrižnik

Kontakt:

Tel: +386 (0)3 839 1600

E-naslov: obcina@nazarje.si

www.nazarje.si

Turistično društvo Nazarje:

Tel.: +386 (0) 3 583 23 23

Po stopnicah na severni strani hriba, na katerem stoji ljubek frančiškanski samostan, pridemo dol v kraj Nazarje. Nato najprej pešačimo skozi industrijsko področje in stanovanjsko območje ter potem po ravni Savinjski dolini, ob reki Savinji navzgor.

Kozolci in toplarji v naselju Zgornje Pobrežje ...

Suh in sončen februarski dan je. Z Ernstom sva se podala na prvi raziskovalni izlet po Savinjski dolini, zdaj v nasprotni smeri, iz Gornjega Grada proti Nazarjam. »Zdaj, ko sva tako hitro hodila, ne bi bilo slabo, če se malo odpočijeva,« sem dejal Ernstu. Odlična priložnost za počitek se nama nudi ob štirih kozolcih v majhni vasici na obrežju Savinje. Ob kasnejši priložnosti mi bo Silvio besedo »kozolec« še podrobneje razložil in me tudi naučil, kako se prav izgovori. Vprašala sva kmeta, ali se lahko na kratko spočijeva ob kozolcih in nama je dovolil. Tako sva se za nekaj časa usedla na južno stran, saj na tej strani sončni žarki niso bili tako močni. Nad nama so se razprostirala mogočna bruna, ki so bila umetelno prekrižana in vezana ter čudovito oblikovana in zavihana proti opornim kolom. Ti oporni koli so morali nekoč biti res mogočni hrasti. Zdaj pa so preluknjani za številne prečke, na katerih so nekoč shranjevali seno in slamo. »Škoda, da te prave tesarske umetnine služijo le še temu, da se podnje postavi orodje, les in staro opeko,« je žal tudi Ernstu. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Še enkrat nas pot pripelje čisto blizu Savinje. Na plitvinah leži okroglo kamenje v velikosti nogometne žoge. Vmes pa si voda turkizno-modre barve prebija pot po vijugastem rečnem toku. Pri trikotniku, stičišču treh poti, kjer stoji oreh, Benediktova pot steče na levo ter se dvigne na ravnino Homca in Podhoma. Naprej nas pelje v Zadrebško dolino.

»Kdor si v žuljenju nikoli ne postavlja omejitev, presega mero tega, kar žuljenje pravižaprav sploh je, in s tem sam sebe uniči za stalno.«

Wolfgang Pucher, duhovnik v župniji »St. Vinzenz« v Gradcu (Graz); ustanovitelj skupnosti »Vinzengemeinschaft« (nudi pomoč brezdomcem in Romom); leta 2012 so mu podelili »Essl Social Prize«; intervju v časopisu »Kleine Zeitung«, 3. junija 2012

Borovničevac ...

»Vsi zelo hitro hodimo in zdi se mi, da bi se nam morala kmalu oziroma za naslednjim vogalom prikazati katedrala v Gornjem Gradu. Toda vseeno traja še kar nekaj časa. Pridemo mimo okrepčevalnice v Homcu, kjer nas veselo sprejme prijazna gospa in nam prinese pladenj s polnimi kozarci slavnega borovničevca. Jočem od veselja, ker česa takega nikoli v življenju nisem pričakovala ...« (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Cilj je blizu ...

Pri romanju ni končnega cilja. »Osredotočimo se na pot, ne na cilj,« s temi besedami pogosto opisujemo romanje. Romanje je povezano s hojo po različnih poteh, skozi gozdove, čez polja, skozi naselja, trge in mesta. Gremo mimo dreves, znamenj ter velikih in lesenih križev ob poti. Romarji si ogledujejo hiše in druge zgradbe ter ljudi, ki jih srečajo. Radi se pogovarjajo z ljudmi, ki jih zanima, kdo so in kam so namenjeni. Seveda samo, če romarji pozno popoldne niso že preveč utrujeni, da bi se sploh lahko še s kom pogovarjali. Ljudje jih pogosto prosijo, da bi jih vključili v eno izmed njihovih molitev oziroma, da bi jim posvetili vsaj eno priporočilno misel, ko prispejo do romarskega cilja. Cerkve so za romarje seveda nekaj čisto posebnega in se jim zdijo zelo privlačne. Na podeželju so cerkve največkrat zaklenjene, toda vseeno jih romarji obhodijo ali pa gredo mimo njih, polni občudovanja in spoštovanja. Če so vrata odprta, se na kratko zadržijo v cerkvi in tiho zmolijo. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Občina Rečica ob Savinji :

Površina: 30 km²

Število prebivalcev: 2.330

Župan: Vincenc Jeraj

Kontakt:

Tel: +386 (0)3 839 1830

E-naslov: zupan@obcina-recica.si

www.obcina-recica.si

Turistično društvo:

Tel.: +386 (0) 41 944 163;

E-naslov: td.recica@volja.net;

www.td-recica.si

Blizu nebes ...

Hoditi navkreber je menda pomembno in dobro za dušo. Pomembno je, ker čutimo napor, spoznamo lastne telesne meje vedoč, da smo se povzpeli iz doline na grič in da lahko pričakujemo lep razgled. Poleg tega se tako približamo nebesom, ki so simbol za vse nebeško, neskončno in brezmejno. To bi bilo lahko tudi večno življenje, v katerem ni nobenih vsakdanjih težav in v katerem pozabimo na vsakodnevne skrbi ter obveznosti. Še enkrat se morava potruditi, da bi prispela na hrib. In četudi še nisva prišla do večnega življenja, sva vsaj lahko prepričana, da sva cilj, ki sva si ga zastavila za danes, vendarle dosegla. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

Katedrala v Gornjem Gradu ...

Leta 1140 je patriarh Peregrin iz Ogleja (Aquileia) ustanovil benediktinski samostan v Gornjem Gradu. Gornji Grad je bil v tem času najpomembnejša povezava med Ljubljanskim poljem in Savinjsko dolino, zato je bil utrjen s srednjeveškim gradom.

»If you want to see a rainbow you have to learn to like the rain.« - »Sprijazniti se moraš z dežjem, če hočeš videti mavrico.«

Paulo Coelho, Aleph 2011

Potem, ko je teklo nekaj finančnih donacij, in to vse do Istre, je grof Wilhelm von Heunburg samostanu leta 1241 predal zaščitno gospostvo nad številnimi cerkvami. Kasneje je Gornji Grad padel pod oblast Celjskih grofov. Ko pa so pomrli vsi potomci te rodbine, je Gornji Grad pripadel deželnim knezom. V 15. stoletju je bila ustanovljena ljubljanska škofija in cesar Friderik III. je želel, da bi se Gornji Grad podredil tej škofiji. Najprej so se menihi temu zoperstavili tako, da so za opata izvolili slepega meniha. Nato pa so poskusili preprečiti to zahtevo še tako, da so sklenili posebno pogodbo. Leta 1473 so samostan razpustili, in to tako zaradi moralnega propada kot tudi zaradi tega, ker je papež odšel. Kasneje so ljubljanski škofje uporabljali Gornji Grad za poletno rezidenco. Samostan so obdali z obzidjem ter dogradili pet stolpov in jarek z vodo. Katedrala, ki je posvečena svetemu Mohorju in Fortunatu, je bila večkrat prezidana. Ta katedrala s svojo veliko baročno kupolo je bila v tem času po površini največja v Sloveniji. Stranske oltarje krasijo štiri slike Martina Johanna Schmidta (»Kremser-Schmidt«), kar v gotovi meri kaže na tesne odnose z avstrijskimi Habsburžani. V času po vojni, leta 1945, je požar skorajda v celoti uničil samostan, ki nato ni bil več obnovljen.

Prispeli smo do cilja v Gornjem Gradu ...

... in dalje in dalje hodimo ob cesti skozi manjša naselja. Nekje vmes srečamo kmeta, ki vodi s sabo dve kobilici in dva žrebička. Enkrat pogled! In potem končno zagledamo katedralo v Gornjem Gradu. Zares očarljiv in razveseljiv pogled. Hitro naredimo nekaj slik s svojimi fotoaparati. Kmalu nas pri križišču dohiti še p. Siegfried ... Zmoremo še zadnjih nekaj metrov in končno stojimo pred katedralo, kjer nas prisrčno sprejmeta župan Stanko Ogradi in predsednik turističnega društva, Kristjan

Občina Gornji Grad:

Površina: 90 km²

Število prebivalcev: 2.595

Župan: Stanko Ogradi

Kontakt:

Tel: +386 (0)3 839 1850

E-naslov: obcina@oornji-grad.si

www.gornji-grad.si

Turistično društvo:

Tel.: +386 (0) 070 / 39 79 79

E-naslov: rajteranja@gmail.com

Kramer. Župnik Jože Belak ima zelo hud zobobol in zaradi tega ni mogel priti k sprejemu. Zatorej p. Siegfried sam opravi zaključni cerkveni obred za nas romarje v katedrali v Gornjem Gradu, ki na vse naredi močan vtis. (Iz poročila Marie Maro o pohodu po etapah podaljšane romarske poti v letu 2011)

Gledati – romati – sprostiti se ...

Lahko bi se izrazili tudi takole: tisti, ki ne gleda tja, je slep in ostane slep. Pri hoji in romanju moramo zavestno

vključiti okolico in dopustiti, da učinkuje na nas. Včasih, ko vreme ni tako prijetno, svoje telo čim boljše zaščitimo pred dežjem in nadaljujemo pot z zornim kotom, ki je zelo zožen, tako kot pri konjih, ki imajo plašnice. Ravno v teh položajih se osredinimo samo na pot in na kamnita tla. Romarji v teh položajih pazijo na vsak korak in skrbno nadaljujejo pot, korak za korakom, ter dobro gledajo, da jim ne spodrsne. Takšno postopanje lahko traja do ene ure in včasih celo dlje. Točno gledajo na tla in ob tem meditirajo. Romarjev nič več ne more spraviti s tira. Šele naslednji dan opazijo, kako so se ob tem sprostili, sprostili od nepotrebnih obremenitev in da so zdaj odprti za nove stvari. (Iz poročila udeležencev romarske raziskovalne odprave)

»Gledati je milost. Če zares vidimo, je to nepojmljivo. Videti je nastajati. Videti, kaj je, in videti, kaj bo. Oboje skupaj.«

Peter Handke o temi »Biti na poti«;
intervju v časopisu »Kleine Zeitung«, 24. julija 2011

Gornji Grad

Gornji Grad leži ob reki Dreti v Zgornji Savinjski dolini in ima bogato kulturno ter zgodovinsko dediščino, saj je bil tu že leta 1140 ustanovljen benediktinski samostan, ki je v 15. stoletju postal letna rezidenca ljubljanskih škofov. Danes je to cerkev sv. Mohorja in Fortunata, ki je največja katedrala v Sloveniji z dragocenimi oltarnimi slikami Kremser - Schmitda (18. stol.) in znamenitim božjim grobom.

Izredno priljubljena je tudi romarska pot k cerkvi Marije Zvezde v Novi Štifti. Etnološko izročilo kraja dopolnjuje zanimiv muzej - „Štekl“ z Jamnikovo in Mavričevo zbirko.

Razgibana narava nudi obilo možnosti za rekreativne dejavnosti: pohodništvo, planinarjenje, kolesarjenje, jadralno padalstvo, lov ... Pri lokalnih gostincih ter turističnih in izletniških kmetijah je možno dobiti domačo hrano, značilno za lokalno okolje.

Gornji Grad je včlanjen v Evropsko klimatsko zvezo.

Kontakt: predsednik Turističnega društva g. Iztok Kolenc
Tel.: +38670-39-79-79, e-mail td.gornjigrad@siol.net

KÄRNTNER LINIEN

www.kaerntner-linien.at

Kärntner Linien: Sicher, stressfrei und umweltschonend

Gostinstvo in prenočitve ob Benediktovi poti

8. etapa Benediktove poti: Št. Pavel (St. Paul) - Šentjanž pri Dravogradu

1. **Gasthof/Gostilna Torwirt**
Lavamünd 45
A-9473 Labot/Lavamünd
Tel.: +43(0)4356/2228
E-naslov: info@torwirt.at
www.torwirt.at
2. **Gasthaus - Cafe Krone/Gostišče in kavarna Krone**
Lavamünd 15
A-9473 Labot/Lavamünd
Tel.: +43(0)4356/2295
E-naslov: office@gasthaus-krone.at
www.gasthaus-krone.at
3. **Pension/Penzion Wiesler**
Lavamünd 95
A-9473 Labot/Lavamünd
Tel.: +43(0)4356/2297
4. **Gasthof/Gostilna Hüttenwirt**
Pfarrdorf 1
A-9473 Labot/Lavamünd
Tel.: +43(0)4356/2310
E-naslov: info@gasthof-huettenwirt.at
www.gasthof-huettenwirt.at
5. **Kmečki Turizem Vrajenk**
Vič 16
SI-2370 Dravograd
Tel.: +386(0)2/8783606
6. **Hotel Hesper**
Koroška cesta 47
SI-2370 Dravograd
Tel.: +386(0)2/8784440 ali +386(0)2/8784441
E-naslov: info@hesper.si
7. **Okrepčevalnica in pizzerija Ribiški Dom**
Ribiška pot 11
SI-2370 Dravograd
Tel.: +386(0)70/ 211060
8. **Gostilna Lovski rog**
Trg 4.julija 38
SI-2370 Dravograd
Tel.: +386(0)2/8783288
E-naslov: slavica.paradiz@yahoo.com
www.dravograd.si/hrana-pijaca-prenocisca/gostilna-lovski-rog

9. **Dvorec Bukovje**
Bukovje 13
SI-2370 Dravograd
Tel.: +386(0)40/ 186368
E-naslov: direktordravit@siol.net
10. **Gostilna Begant**
Otiški Vrh 10
SI-2373 Šentjanž pri Dravogradu
Tel.: +386(0)2/8785043
11. **Hotel Korošica**
Otiški Vrh 25 D
SI-2373 Šentjanž pri Dravogradu
Tel.: +386(0)2/8786912
E-naslov: info@korosica.si
www.korosica.si
12. **Kmetija Klančnik**
Podklanc 5
SI-2370 Dravograd
Tel.: +386(0)2/8786095 ali +386(0)31/619306
E-naslov: marko.kogelnik@siol.net
www.kmetija-klancnik.si

9. etapa Benediktove poti: Šentjanž pri Dravogradu - Sveti Danijel

1. **Gostilna Murko**
Francetova cesta 24
SI-2380 Slovenj Gradec
Tel.: +386(0)2/8838103
E-naslov: vinko.murko-hajtnik@siol.net
2. **Hostel Slovenj Gradec**
Ozare 18
SI-2380 Slovenj Gradec
Tel.: + 386(0)2/8846290
E-naslov: hostel@slovenjgradec.si
ali slovenj.gradec@youth-hostel.si
www.hihostels.com/dba/
hostels-Jugendherbergen-YH-Slovenj-Gradec-092575.de.htm
3. **Ars Cafe**
Glavni trg 19
SI-2380 Slovenj Gradec
Tel.: +386(0)2/6208857

Nur eine Bank

ist meine Bank.

St. P

4. **Hotel Slovenj Gradec**
Glavni trg 43
SI-2380 Slovenj Gradec
Tel.: +386(0)2/8839850
E-naslov: rezervacije@kope.si
5. **Gostilna Rogina**
Podgorje 40
SI-2381 Podgorje pri Slovenj Gradcu
Tel.: +386(0)2/ 8858204
E-naslov: mira.rogina@gmail.com
6. **Gostilna Pečolar**
Zgornji Razbor 6a
SI-2381 Podgorje pri Slovenj Gradcu
Tel.: +386(0)2/8858314

10. etapa Benediktove poti: Sveti Danijel – Nazarje

1. **Gostišče Grebenšek**
Bele Vode 2
SI-3325 Šoštanj
Tel.: +386(0)3/5892373
2. **Bife Pri Tribuč**
Na trgu 1
SI-3330 Mozirje
Tel.: +386(0)3/ 5831108
3. **Hotel Benda**
Loke 33
SI-3330 Mozirje
Tel.: +386(0)3/8393700
E-naslov: info@hotelbenda.com
www.hotelbenda.com
4. **Apartmaji in wellness center Korošec**
Ljubija 5
SI-3330 Mozirje
Tel.: +386(0)3/5831122
E-naslov: korosec.rebercnik@siol.net
www.turizemkorosec.com/pozdravljeni
5. **Frančiškanski samostan Nazarje**
Samostanska pot 50
SI-3331 Nazarje
Tel.: +386(0)3/5831993
E-naslov: ofm.nazarje@rkc.si ali kovse.franc@siol.net
franciskani-nazarje.rkc.si/samostan

Raiffeisenbank
aul im Lavanttal

11. etapa Benediktove poti: Nazarje - Gornji Grad

- 1. Bar/Cafe Andreja Lesjak**
Spodnja Rečica 51
SI-3332 Rečica ob Savinji
Tel.: +386(0)41/950553
- 2. Camping Savinja**
Spodnje Pobrežje 11
SI-3332 Rečica ob Savinji
Tel.: +386(0)3/5835472
E-naslov: primozbitenc@siol.net
www.sloveniaholidays.com/camping-savinja-recica-ob-savinji.html
- 3. Camping Menina d.o.o.**
Varpolje 105
SI-3332 Rečica ob Savinji
Tel.: +386(0)3/5835027
E-naslov: info@campingmenina.com
www.campingmenina.com
- 4. Okrepčevalnica Rop**
Homec 32
SI-3332 Rečica ob Savinji
Tel.: +386(0)41/ 547422
- 5. Pizzeria 902**
Attemsov trg 25
SI-3342 Gornji Grad
Tel.: +386(0)3/8390902
E-naslov: u.borsnak@gmail.com
www.pizzeria902.com
- 6. Gostilna Pri Jošku**
Attemsov trg 21
SI-3342 Gornji Grad
Tel.: +386(0)3/8383080
E-naslov: tirsek.nika@siol.net
- 7. Pekarna Kristjan Kramer**
Attemsov trg 30
SI-3342 Gornji Grad
Tel.: +386 (0)3/ 8383043
E-naslov: pekarna.kramer@gmail.com
- 8. Gostišče Trobej**
Attemsov trg 12
SI-3342 Gornji Grad
Tel.: +386(0)3/8391450
E-naslov: trobej.fija.slovan@siol.net

Dvostranski zemljevid s pregledom nad etapami 1-11

Splošne informacije za romarje:

Označevanje poti:

Benediktova romarska pot večinoma poteka po označenih pešpoteh, javnih občinskih cestah in kolesarskih stezah. Dodatno je označena še z logotipom, ki je bil posebej oblikovan za Benediktovo romarsko pot in ima obliko trikotne tablice. Lahko pa je dodatno opremljena še z nalepko. V naravi se logotip nahaja v obliki barvne oznake na drevesih, ograjah in lesenih zgradbah.

Koroški turistični vodnik (Kärntner Touren-guide):

Idealno dopolnilo k brošuri o Benediktovi poti, ki jo imate pred sabo, je koroški turistični vodnik (Kärntner Tourenguide). V tem vodniku se lahko poučite o Benediktovi poti tudi v digitalni obliki. Prav tako si lahko pogledate in natisnete vse zemljevide ter opise, ki se nanašajo na posamezne dnevne etape. Dodatni servis vam ponuja možnost, da si podatke o poteh pridobite preko GPS-prenosa podatkov.

Obstajata dve možnosti, da si prikličete potrebne informacije:

1. Lahko odprete spletno stran o počitniških informacijah Koroške (Kärnten Werbung) pod naslovom: www.kaernten.at. Nato kliknete na »Touren online entdecken«, kar pomeni, da lahko različne izlete odkrivate na spletu. Pod geslom »Alle Aktivitäten« najdete koroške romarske poti.
2. Kdor bi imel rad dostop do podatkov o romarskih poteh tudi na poti, si koroški turistični vodnik (Kärntner Tourenguide) lahko brezplačno prenese kot iPhone App. Na ta način ste vedno na tekočem.

Romarski potni list

Romarske potne liste dobite za etape 1–7 (Spital am Pyhrn – Št. Pavel v Labotski dolini/St. Paul im Lavanttal) in za etape 8–11 (Št. Pavel v Labotski dolini/St. Paul im Lavanttal – Gornji Grad). Drugega od obeh je mogoče dobiti v nemščini in slovenščini. Romarski potni listi so na voljo v župniščih in turistično informacijskih centrih v občinah, skozi katere poteka romarska pot.

Žig za romarski potni list

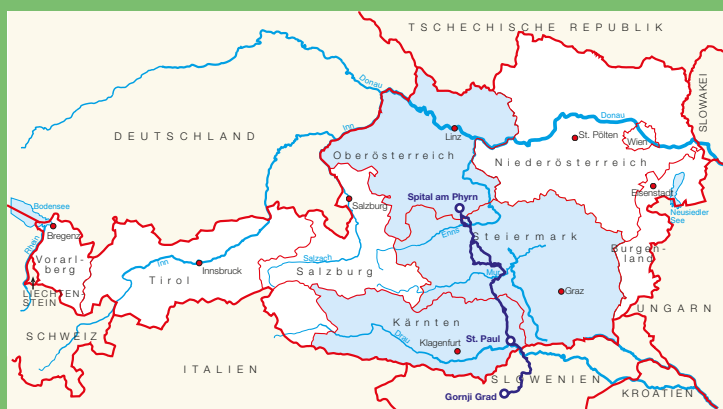
Žig za romarski potni list z oznako konkretnega kraja dobite pri župniščih (deloma tudi v cerkvah) in nekaterih gostilnah ob poti. Točne lokacije so ustrezno podane v romarskem potnem listu.

Informacije:

www.benedikt-bewegt.at

www.pilgerwege.at

www.kath-kirche-kaernten.at/krska_skofija

IMPRESUM

Vsa besedila: društvo »Benedikt be-Weg-t«

Celotna zasnova, grafika, kartografija, tisk:

Freytag-Berndt & Artaria KG, 1230 Dunaj (Wien)

Odgovornost za vsebino: društvo »Benedikt be-Weg-t«

Slike: društvo »Benedikt be-Weg-t«